

LA MARMOLÈDA

Dolomites de Fascia

Ascensió a Punta Penia per la cresta occidental i retorn per la glacera

Distància	5,6 Km
Desnivell acumulat	892 m
Nivell de dificultat	Difícil
Data	10 de juliol de 2015
Cartografia	Ed. Kompas. KOM 617 Cortina D'Ampezzo (1:25000) Ed. Tabacco. 03 Cortina d'Ampezzo (1:25000)
Documentació	Via Ferratas of the Italian Dolomites (vol 1) J.Smith & G. Fletcher. Ed. Cicerone (pàg. 166)
Punts per a GPS	http://ca.wikiloc.com/wikiloc/view.do?id=10322552

La Marmolèda (en ladí), Marmolada (italià) o Marmolata (alemany), és el massís més alt dels Dolomites, situat entre les províncies de Belluno (Vèneto) i Trento (Trentino-Alto Adige).

El seu sostre, la Punta Penia (3.343 m) corona una llarga cresta que conserva un parell de glaceres a la cara nord: la del Vernel i la de la Marmolèda. El vessant meridional cau a plom, com tallat per una destrat, sobre la vall d'Ombreta.

Accedim al cim des del Pian di Fiacons (Pian dei Fiacconi), per la glacera del Vernel fins a l'inici d'una via ferrada que ens permet guanyar l'Sforcela de la Marmolèda, on continua per la cresta occidental fins prop del cim.

Davallem per una altra via habitual: per un camí equipat baixem del llom Schena de Mul a la glacera de la Marmolèda i retornem al Pian di Fiacons.

Variada i completa travessa que requereix bona condició física, meteorologia propícia, experiència i equipament per al pas per la glacera.

Accés

De Cianacèi (Canazei) prenem la carretera 641 en direcció al Pas de Fedaa (Fedaaia). Passem per sobre la presa del llac homònim i aparcuem a l'estació inferior de la cistella de Pian di Fiacons, on hi ha un museu dedicat a la Gran Guerra. [Consulteu horaris i preus.](#)

Opcionalment podem pujar a peu pel sender 606. En aquest cas cal afegir-hi 1,8km i 525 metres de desnivell per bon camí.

Refugi Pian di Fiacons (2626m)

Estació superior de la cistella. Anem a buscar el sender 606 que puja del llac Fedaa (indicat). Anem vers W, perdent alçària. Fites i senyals ens ajuden a seguir el desdibuixat camí fins a la base d'un contrafort molt evident, previ a l'inconfusible Gran Vernel.

Glacera del Vernel (2495m)

Amb un gir de 90° (S) revoltem el contrafort i entrem a la comella entre aquest i els Vernel. Ens hi endinsem pel marge dret (hidrogràfic) encara per sender fitat. Segons la temporada la glacera pot començar més o menys amunt. La creuem deixant per sobre, a mà esquerra, l'evident bretxa (Sforcela de la Marmolèda), en direcció (SW) a la base de la paret llevantina del Picol Vernel, on localitzem l'inici de la ferrada.

Ferrada (2815m)

S'enfila per una lleixa als peus del Picol Vernel. Cable de vida i trams esglaonats ens ajuden a guanyar el coll.

Sforcela de la Marmolèda (2896m)

Collet entre el Picol Vernel i la cresta occidental de la Marmolèda, per on continua el sender 606, baixant (tram ferrat) a la vall i refugi de Contrin.

Excavat a la roca hi ha les restes d'un lloc de guàrdia de la Gran Guerra (1)

En aquest punt virem a SE i guanyem alçària ràpidament pel vessant nord, fins que atenyem l'ample cresta i la seguim.

Fi de la ferrada (3239m)

El tram equipat acaba en una ampla pala, de suau pendent. La creuem i atenyem el cim.

Punta Penia (3343m)

Punt culminant dels Dolomites coronat per una gran creu. Mirador excepcional. Poc prominent sobre l'ample carena, talment un tossal, que s'allargassa vers ponent on hi ha un petit refugi.

Baixem (S) per l'Schena de Mul que, com el seu nom dóna a entendre, és un lloc evident on localitzem un camí equipat per atènyer a la glacera.

Schena de Mul (3210m)

Com en tantes altres, el retrocés de la glacera fa que calgui baixar una bona graonada per accedir-hi. Un tram equipat amb cable ens ajuda a desgrimir els 50 metres de desnivell.

Baixem per la glacera, en moderat pendent, tot esquivant les esquerdes, fins a la morrena frontal i d'allí, per camí fàcil, al punt de partida.

(1) Aquí hi hagué la línia de front durant la Primera Guerra Mundial. Els italians ocupaven la punta Serauta. Els austrohongaresos van construir la "Eisstadt" (ciutat de gel) excavada al gel de la glacera de la Marmolèda. Tenia uns 10 km de túnels que connectaven diverses coves on hi havia instal·lats barracons de fusta, utilitzats com a magatzems, refugis, infermeria, bar, etc. amb capacitat per a unes 300 persones.

Obra d'enginyeria, única al món militar, va permetre als soldats austrohongaresos mantenir la possessió de la glacera fins a la retirada italiana. La densa xarxa de túnels albergava una important base logística i oferia protecció contra els bombardejos, les allaus i el fred.